

Onderwijs en kansgelijkheid

een essay door Rani Chitoe

Hoe zou jij naar school gaan als je elke dag moest hopen dat er genoeg potloden zijn om mee te schrijven?

Hoe zou jij leren als je leraar uitgeput voor de klas staat, omdat er simpelweg te weinig collega's zijn?

Hoe zou jij dromen, als armoede telkens fluistert dat dromen niet voor jou bedoeld zijn?

Artikel 28 van het VN-verdrag inzake de Rechten van het Kind zegt het eenvoudig en krachtig: ieder kind heeft recht op onderwijs. Recht op leren, ontdekken en groeien. Maar achter die woorden schuilt een realiteit die lang niet voor ieder kind vanzelfsprekend is.

In Suriname ontmoeten we kinderen met dezelfde nieuwsgierige ogen en dezelfde dromen als overal ter wereld. Toch wordt hun pad naar onderwijs vaak doorsneden door armoede. Soms ontbreekt er geld voor schoolspullen. Een tekort aan leerkrachten en zware omstandigheden zorgen er voor vele kinderen voor dat leren bijna voelt als een luxe. En toch... blijven kinderen komen, met hoop en verlangen naar meer. Echter werken deze omstandigheden vaak ook demotiverend.

Onderwijs is voor hen geen schoolboek of lokaal alleen. Het is een sleutel. Een sleutel naar zelfstandigheid, kansen en naar een toekomst waarin armoede niet langer het verhaal schrijft. Maar de uitdagingen worden groter. De armoede is in de afgelopen jaren toegenomen. Leerkrachten worden schaarser. De mensen die elke dag hun best doen om kinderen te begeleiden, doen dat vaak onder omstandigheden die hen zwaar op de schouders drukken.

Juist dáár wil Stichting GratefulGiving naast staan. We weten dat we het hele onderwijssysteem niet zo gauw structureel kunnen verbeteren. Wat we wél kunnen, is een verschil maken op de plekken waar kinderen en leerkrachten elkaar elke dag ontmoeten. In 2025 deden we mee aan het Voorleesfestival van Stichting Stibula — een dag waarop verhalen tot leven kwamen en kinderen weer even konden verdwijnen in een wereld vol fantasie en mogelijkheden.

We hebben ook educatief materiaal gedoneerd, zoals kleurpotloden, rugtassen, kleurboeken en schriften. Soms betekent één boek dat een kind ontdekt dat het lezen wél leuk vindt. Soms betekent één rugtas dat een kind trots naar school loopt. En soms betekent één pakje kleurpotloden dat de creativiteit weer even vrij mag stromen.

We geloven dat elk klein gebaar een start kan zijn van iets groters. Dat een kind dat vandaag leest, morgen droomt en overmorgen misschien zijn eigen toekomst herschrijft.

Kortom proberen we instanties te ondersteunen in het aanvullen van tekorten en stimuleren we kinderen om te blijven leren, dromen en groeien. Mede dankzij stichtingen die structureel verandering proberen te brengen in deze situaties en ons vaak in contact brengt met hulpbehoevende instanties, zoals Stichting Nafasi, kunnen we dit realiseren.